

در باب رؤیاها

زیگموند فروید

ترجمه‌ی سلمان جلالی

www.ketab.ir

كتابستان |
برخط

سرشناسه: زیگموند، فروید، ۱۸۵۶ - ۱۹۳۹

عنوان و نام پدیدآور در باب رؤیاها/ زیگموند فروید؛ ترجمه‌ی سلمان جلالی؛ ویراستار فروغ

ادریسی. مشخصات نشر: تهران کتابستان برخط ۴۵۲. مشخصات ظاهیری: ۱۵۱ ص.

شایخ، ۰-۶۳۲-۹۳۹۷-۶

وضعیت فهرست نویسی فیبا. یادداشت: کتاب حاضر ترجمه جلد پنجم از کتاب

The standard "edition of the complete psychological works of Sigmund Freud

*and on dreams

موضوع: خوابکاری / Psychoanalysis / Dream interpretation / روانکاوی / شناسه افزوده، جلالی،

سلمان، ۱۳۶۷، مترجم

ردہ بندی کنگره: ۱۹۸۸BF ردہ بندی دیوبی: ۱۳۵/۳ شماره کتاب شناسی ملی: ۹۶۸۸۱۴۹

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

. تمامی حقوق چاپ و نشر این اثر محفوظ است.

کتابستان برخط: ناشر تخصصی روان‌کاوی، جامعه‌شناسی، اقتصاد سیاسی

خواهند ها کم نیست، با برخط بخوانید...

در باب رؤیاها

نویسنده: زیگموند فروید

مترجم: سلمان جلالی

ویراستار و دبیر مجموعه: فروغ ادریسی

مدیر هنری: آنیش امین‌الهی

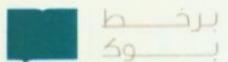
طرح جلد اثری از Salvador Dalí

گرافیک: محسن زینالی

چاپ گیلان

تهران، خیابان مطهری، میرزا شیرازی شمالی، کوچه عرفان، ب ۹ واحد ۶

دفتر نشر: ۰۲۸۸۵۵۱۳۵

BARKHATBOOK.COM

@Barkhatbook

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۱۳	I
۱۹	II
۳۱	III
۳۹	IV
۴۷	V
۵۵	VI
۶۵	VII
۷۳	VIII
۷۹	IX
۸۳	X
۸۷	XI
۹۳	XII
۹۹	XIII
۱۵۱	فهرست اصطلاحات این کتاب

یادداشت مترجم

جهان تاریخی انسان همواره زمان‌هایی را در پس نهاده است که در آن‌ها انگار نقطه‌ای مگذشته می‌شود. «نقطه‌ی دوختی» که در عین حال می‌شکافد. نقطه‌ی دوخت است که منجر به ساخت ساحتی دگر از جهان نمادین می‌شود و می‌شکافد. حسون باعث شکاف در ساحت نمادین پیش از خود می‌شود. شاید بتوان پایان فرزندهم و شروع فرن بیستم را یکی از این نقاط دانست. نقطه‌ای که در آن با تحقیق و تار بر روی موضوع رؤیا روان‌کاوی متولد شد.

دهه‌ی نود قرن نوزدهم هنگامی است که زیگموند فروید¹ فرضیه‌ی ضمیر ناآگاه را به نظریه‌ای برای بسط و گسترش روشی با نام روان‌کاوی تبدیل کرد. زیگموند فرویدی که به عنوان عصب‌شناس کار حرفه‌ای خود را آغاز کرده بود و مدتی رانیز در جوار ژان مارتین شارکو² در فرانسه، روش هیپنوتیزم و تأثیر آن بر روی علائم بیماری‌ای که به عنوان «هیستری» شناخته می‌شد را مشاهده کرده و فراگرفته بود.

1. Sigmund Freud

2. Jean-Martin Charcot

فروید دریافته بود آن‌چه فرد در خواب مصنوعی و هیپنوتویزم به زبان می‌آورد، بسیار ایستا است؛ یعنی فرد خواب شده نمی‌تواند در آن دخل و تصرف داشته باشد و این برخلاف آن‌چیزی بود که فروید در تحقیقاتش دریافته بود؛ یعنی اصل پویایی دستگاه روان. همچنین آن مقاومتی که طبق نظریه‌ی روان‌کاوی ناشی از واپس‌زنی ایده‌ها و تصورات ضمیر ناآگاه است به طور کلی نادیده گرفته می‌شد و فرد خواب شده انگار که اصلاً با آن‌ها مواجه نشده است. فروید از سال ۱۸۸۵ که به ملاقات شارکو رفت به پژوهش و کار بالینی خواب مصنوعی پرداخت و از سال ۱۸۹۷ به بعد این روش را کنار گذاشت. وی بعدتر در چند نوشتۀ خود دلایل کنارگذاشتن هیپنوتویزم را عنوان کرد. برای مثال در سال ۱۹۰۴ در مقاله‌ی «روش روان‌کاویه‌ی فرویدی» نوشت: «به خواب مصنوعی می‌توان این ایراد را گرفت که مقاومت اپنای شده نگاه می‌دارد و پیشک را از درون بینی بازی‌های روانی بازمی‌دارد مثلاً حتمت را از میان برنمی‌دارد بلکه از رویارویی با آن طفره می‌رود و به این علت فقط اطلاعات ناقص و موفقیت‌های زودگذر از آن حاصل می‌شود.» یا از سال ۱۹۰۵ و در مقاله‌ی دریاره‌ی روان درمانی نوشت: «من فن تلقینی از جمله هیپنوژم را بسیار زود رها کردم، زیرا فاقد تأثیر و تداومی است که برای درمان لازم است و از این بابت نامید شده بودم. در همه‌ی موردهای شدید می‌دیدم تلقینی که بر روان بیمار گذارده بودم فرو می‌ریخت و سپس بیماری یا آن‌چه جانشین بیماری شده بود باز پدیدار می‌شد. به علاوه این تکنیک از نظر من این ایراد را دارد که نقشی را که نیروهای روانی ایفا می‌کنند از دید ما پنهان نگاه می‌دارد. مثلاً نمی‌گذارد مقاومت را تشخیص دهیم، مقاومتی که بیماران آن را رهانمی‌کنند و با توصل به آن از بهبودی امتناع می‌ورزند، اما تنها چیزی که به ما این امکان را می‌دهد تا رفتارشان را بفهمیم همین مقاومت است.» همچنین در همین مقاله بیان می‌دارد که «در حقیقت میان کار تلقینی و

کار تحلیلی، بزرگترین تقابل ممکن وجود دارد»، این بدان معناست که کار تلقینی «به منشأ، و شدت و معنای علائم اعتنایی ندارد»، بلکه روی آن‌ها سرپوش می‌گذارد؛ درحالی که کار تحلیلی چنین هدفی را به هیچ وجه دنبال نمی‌کند.

بنابراین کار تحلیل با ابداع روش «تداعی آزاد» در روان‌کاوی و گذر از روش‌های تلقینی، حضور خود را به عنوان یک نظریه‌ی عملی درباره‌ی ساحت روان انسان اعلام نمود. در این نقطه، فروید با تمرکز بر دستگاه روانی انسان و پژوهش در آثار ادبی و هنری و در ابتدای قرن بیستم با نوشتند کتاب «تعبیر رؤیا»، حضور روشی را اعلام کرد که قرار بود بنیان آگاهی پیشین را مجهوش دگرگونی سازد. شاید بیراه نباشد بگوییم اگر مطالعه و تحقیق و بعد کار باشند حتی فروید خودش در «روش روان‌کاویه‌ی آن دگرگونی عظیم را نمی‌داند حتی فروید خودش در «روش روان‌کاویه‌ی فرویدی» (که از زبان سوم شخص است درباره‌ی تولد تکنیک روان‌کاوی از طریق کار بر روی رؤیاها بیان می‌کند: *آنها* جامعی که فروید درباره‌ی تعبیر رؤیا در سال ۱۹۰۰ منتشر کرد را باید زمینه ساز آموزش این تکنیک دانست.^۱)

اکنون با گذشت بیش از ۱۲۰ سال از تولد روان‌کاوی و با بررسی پراتیک آن می‌توانیم توجه به عالم رؤیا را با ارتقای سوژه‌ی سخن‌گو از یک موجود صرف‌آییمار که نیاز به زدودن علائم بیماری اش دارد به جایگاه روان‌کاوی شونده، یعنی منبع دانش ضمیر نا‌آگاه برای تحلیل، به عنوان نقش کلیدی گذر از تلقین به تحلیل بدانیم. درباره‌ی اهمیت رؤیاها در روان انسان و به تبع کار تحلیلی بر روی آن، همین بس که رؤیا، این عالم منحصر به فرد موجود سخن‌گو، از دیرباز مورد توجه فیلسوفان و پژوهشکان و

۱. منبع دو مقاله‌ی مذکور: فروید، زیگموند (۱۳۹۷). پنج نوشتار، مترجم: محمد بشیری، چاپ اول، انتشارات نیلوفر.

البته هرکس که رؤیا می‌بیند بوده است؛ اما آن چه روان‌کاوی را به نقطه‌ی دوخت و شکاف نگاه به رؤیا و تبیین آن تبدیل می‌کند این است که نظریه‌ی تعبیر رؤیا در روان‌کاوی نه فقط از پژوهش و غور و تفکر در آن، بلکه از مطالعه‌ی روان سوژه‌ی سخن‌گو برخاسته است. به دلیل همین اهمیت بنیادین نیز فروید به عنوان بنیان‌گذار روان‌کاوی، علاوه بر اثر شگرف خود یعنی «تعبیر رؤیا»، آثار دیگری در این زمینه منتشر ساخت. آثاری که مستقیماً از کار عملی با انسان‌ها در فرایند روان‌کاوی حاصل شده است. او ۱۱ درس گفتار اختصاصی در زمینه‌ی رؤیاها را در سال ۱۹۱۶ بیگزار کرد.^۱ همچنین تا آخر عمر خود مقالات زیادی را در این باره تألیف کرد و در بسیاری از آن‌ها به بازنگری در نظریه‌ی خود پرداخت.

«درباب رؤیاها»^۲ نیز بلاfacile پس از انتشار «تعبیر رؤیا» در سال ۱۹۰۱ نگاشته شد و می‌دان آن را مدبردارنده‌ی کلیاتی فشرده از کتاب سال ۱۹۰۰ دانست. هرچند که طبق نظریه‌ی فرمول کاوی در عمل دانستن نظریه هیچ‌گاه نمی‌تواند جای فرایند روان‌کاوی فردد، اما هرکس که مشتاق تحلیل ضمیر ناآگاه و رؤیاها خود است می‌باشد که این نظری دشوار و طولانی بر تخت روان‌کاوی به آن نائل آید، اما می‌توان مطالعه‌ی «درباب رؤیاها» که چکیده‌ای غنی از نظریه‌ی تعبیر رؤیاست را برای علاقه‌مندان به تحقیق درباره‌ی رؤیا و روان‌کاوی مفید دانست. چراکه این نوشتار به نوعی فرهنگ‌نامه‌ی فشرده‌ای از ادبیات رؤیاست که می‌تواند ما را در پژوهش بر آثار بسیار فروید درباره‌ی رؤیاها یاری دهد.

۱. می‌توانید به بخش دوم از «درس‌گفتارهای مقدماتی درباب روان‌کاوی» (۱۹۱۶-۱۷) از فروید نگاه کنید.

۲. لازم به ذکر است که عنوان این نوشتار در زبان آلمانی «درباب رؤیا» (Über den Traum) است و شکل جمع در ترجمه‌ی انگلیسی به کار گرفته شده است. از آن جایی که مبنای اولیه‌ی ترجمه نسخه‌ی انگلیسی بود، همین شکل جمع برای عنوان ترجمه‌ی فارسی نیز ثبت گردید.

نکاتی درباره‌ی ترجمه‌ی «درباب رؤیاها»:

متن اولیه برای ترجمه، نسخه‌ی ترجمه‌ی انگلیسی^۱ است که سپس با مراجعه به متن اصلی، یعنی زبان آلمانی، اصطلاحات تخصصی روان‌کاوی را ترجمه کردم؛ یعنی مستقیماً از زبان آلمانی برگردان شدند و به همین دلیل برخی اصطلاحات هستند که در پاورقی‌ها فقط کلمه‌ی آلمانی‌شان ذکر شده است؛ این امر نشان دهنده‌ی نارسا بودن ترجمه‌ی انگلیسی آن‌ها است و از آوردن اصطلاح ترجمه‌شده در زبان انگلیسی خودداری کرده‌ام. این موضوع درمورد «فهرست اصطلاحات این کتاب» که به سه زبان در پایان کتاب آورده‌ام نیز صادق است. پاورقی‌ها به غیر از برگردان اصطلاحات و کلمات شامل توضیحاتی نیز می‌شوند. این توضیحات با توسط نویسنده نکاشته شده‌اند، که در این موارد پس از پایان جمله فقط نقطه گذاشته شده است، و یا توسط متهمان اضافه شده‌اند. درصورتی که توضیحات از مترجم انگلیسی باشد معمولاً پاورقی در [] قرار دارد، و اگر از من به عنوان مترجم فارسی باشد، پس از پایان آن (م) مده است. همچنین در آن قسمت‌های معدودی که در متن اصلی توضیحاتی را اضافه کرده‌ام، آن مطلب داخل [] گذاشته شده است.

در پایان شایسته است از کسانی تقدیر کنم که اگر یاری آن‌ها نبود این

ترجمه به انجام نمی‌رسید:

از دکتر حسین مجتبه‌ی بابت راهنمایی درباره‌ی برگدان تخصصی اصطلاحات از زبان آلمانی به فارسی و نظرات ارزشمند ایشان قدردانی می‌نمایم. از دقت نظر و تلاش‌های فروغ ادريسی نیز که رحمت ویراستاری و تطبیق متن ترجمه‌شده با متن انگلیسی را پذیرفت بسیار سپاس‌گزارم.

^۱. نگاه کنید به: جلد پنجم از ویرایش استاندارد مجموعه آثار زیگموند فروید.

همچنین از ساره بامداد و سولماز بادکوبه‌ای تشکر می‌کنم که روخوانی اولیه‌ی ترجمه را انجام دادند و نکات نگارشی ارزشمندی را بیان داشتند.

سلمان جلالی

پاییز ۱۴۰۲ - تهران